

через те, що видання українських книг відкладається на завтра! Класична, література з історії повинна бути в кожній книгозбірні, а самі вони розумно й раціонально комплектуватися з урахуванням інтересів населення.

У власній бібліотеці Тронька є повне видання творів Шевченка (різних років, є рідкісні), Грушевського (подарунок української діаспори), праці Костомарова, Драгоманова, Ключевського, Соловйова, Платонова, Горького, Чехова, Толстого, інша класика, чимало енциклопедичних довідників. Бережно підбирається література про Велику Вітчизняну війну. В тих роках залишилася молодість, романтика і біль втрат, що довічною кригою лежить у серці кожного ветерана.

Дочка маршала Жукова подарувала батьків двотомник, свої спогади - двічі Герой Радянського Союзу Лавриненко, тричі Герой Радянського Союзу Кожедуб.

Чимало книг зі щирими дарчими написами. За ними не тільки долі книг, письменників, а й взагалі країни. Троньку дарували свої твори Тичина, Рильський, Гончар, Малишко, Козаченко, Воронько та інші відомі українські письменники й поети. Багатьох з них Петро Тимофійович, працюючи на високих державних посадах, підтримував у міру можливостей і сил. Саме йому Олесь Терентійович, коли вийшов у Москві його затаврований у Києві «Собор», подарував свіжий номер журналу зі своїм романом з по-чоловічому лаконічним, але красномовним написом: «Дорогому Петру Тимофійовичу Троньку з почуттям братським і перемогою» (28. X. 1987). З великою шанобою, повагою ставився до Тронька наш великий скульптор Іван Кавалерідзе. Саме завдяки Петру Тимофійовичу літньому майстру після багатьох років забуття і гонінь вдалося вдихнути свіжого повітря, опублікувати, зокрема, свої спогади в

журналі. Іван Петрович був здивований тим, що Тронько так щиро ставиться до його творчості, до нього самого. Пропонував йому в подарунок один зі своїх шедеврів. «Беріть, колись будете багатою людиною», - вмовляв митець. Скульптуру Петро Тимофійович не взяв. Маєтним не став. А на друзів і просто знайомих, в долі котрих брав щиросердну участь, багатий. Відверто кажучи, всі, хто до нього звертався, одержували підтримку, конкретну допомогу.

Понад два десятки років Петро Тимофійович очолював Товариство охорони пам'яток історії та культури України. Завдяки йому вдалося зберегти чимало найцінніших історичних і культурних пам'яток. Він був ініціатором порушення питання про відбудову Успенського собору, реставрації Золотих Воріт, увічнення пам'яток козацтва. Сфера наукових інтересів Петра Тимофійовича - вивчення локальних проблем історії України. Останнім часом академік П.Тронько займається питанням незаконних політичних репресій і свавіль.

До 1500-річчя Києва саме П.Тронько звертався в уряд України з письмовим запитом про розшук бібліотеки Ярослава Мудрого. Було створено спеціальну комісію, в якій Петру Тимофійовичу допомагав М.П. Візир (він очолював Відділ рукописів ЦНБ). На жаль, відшукати тоді нічого не вдалося, заважали невігласи.

Та Петро Тронько, людина дивовижної творчої енергії, оптиміст, зоріє надією знайти ту унікальну книгозбірню XI ст., рівної котрій не було в Європі і яка потрібна всім нам. Дай, Боже, цій надії та всім іншим творчим планам, ідеям Петра Тимофійовича справдитися.

Відзначено столітній ювілей видатного українського художника Анатолія Петрицького, репродукції творів якого зберігаються в багатьох бібліотеках, зокрема в секторі естампів та репродукцій ЦНБ ім. В.І.Вернадського. Петрицький - живописець, сценограф, книжковий графік - усюди він був блискучим митцем. Чимало його шедеврів зажили європейської слави. В 1947 р. офіційно було заборонено імпресіонізм. Писати у стилі соцреалізму Петрицькому не дозволяла його висока шляхетна культура митця і людини. Спалах творчості, розкнутості майстра, хоч як це дивно, припадає на воєнне лихоліття. Це - динаміка, емоції, крик серця і душі, що картається від нестерпного болю, виплеснутого на полотні. З тим боєм жив, з тим боєм помер - лише в роботах своїх залишивши нам свою потаємну надію на свободу художника, на вільне мистецтво.

Портрет Л.Курбаса.
1929. Папір, акварель

Портрет Ю.Яновського.
1929. Папір, акварель

Портрет І.Падалки.
1929. Папір, акварель